

[H. F. Ulrichsen.]

der lægges paa visse Dele af Tjenestemændene gennem de nye Skatter, med et særligt Tillæg. Der er saamænd ikke nogen som helst Mod sætning til Stede, tværtimod.

Alfred Jensen: Den højtærede Finansminister søgte at faa det til at se ud, som om der var en Forskel paa vor Stilling i Dag og ved Sagens første Behandling: han søgte at bevise det ved at anføre, at jeg havde ydet ham min Anerkendelse, fordi han havde taget vel imod Tjenestemandso rganisationernes Forhandlere. Det er meget rigtigt, det har jeg yder min Anerkendelse, fordi jeg mener, det er anerkendelsesværdigt; det var derimod forkert, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at man skulde have kastet Forhandlerne paa Porten. Naar Organisationerne for en saa stor Gruppe af Arbejdere henvender sig til de ansvarlige overordnede, saa skal der tages berettigede Hensyn til dem, saa skal der forhandles med dem, og at man har gjort det, har jeg ydet min Anerkendelse. Jeg har ikke ydet min Anerkendelse af det, der er givet Tjenestemændene i Indrømmelser, for jeg mener, de kunde have faaet mere, og jeg sagde udtrykkelig i Slutningen af min Tale, at jeg syntes, vi skulde lade Forslaget gaa ud til Urafstemning blandt Tjenestemændene for at se, om de mente, det var fyldestgørende. Det er derfor ikke af Hensyn til det konservative Ændringsforslag, der her er stillet, at vi har stillet vort Ændringsforslag, men det er af Hensyn til Tjenestemændene, fordi vi ønsker, at de skal have samme Rettigheder, som andre Arbejdere har. Naar den højtærede Finansminister taler om, at vort Ændringsforslag betyder et groft Indgreb i Organisationsrettighederne, saa vil jeg deroverfor sige, at det er dog kun i mild Grad i Sammenligning med de Indgreb, der er foretaget paa andre Omraader. Jeg skal saaledes blot nævne Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder, hvor man har gjort meget, meget grovere Indgreb over for Organisationernes Frihed. Vort Ændringsforslag gaar ud paa, at Medlemmerne faar Lov til ved Urafstemning at udtale sig, men ved Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder har man ikke alene gennemført kvalificeret Majoritet ved Afstemningen over Forligsmandens Forslag, men ogsaa gennemført en Sammenkædningsparagraf, som betyder, at de paagældende Arbejdere er stillet meget ringere. Dette er et meget mere groft Indgreb i Organisationsrettighederne end det, vi her foreslaar. Vort Forslag er en demokratisk Foranstalt-

ning, der giver Tjenestemændene Ret til at udtale sig om Lovgivningen her paa Rigsdagen vedrørende deres Forhold.

Ja, det var væsentlig, hvad der er indvendt imod vort Ændringsforslag. Jeg skal endnu en Gang anbefale det.

Ordføreren (Bjerring): Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens Interesse for Tjenestemændene kommer lidt vel sent. Jeg erindrer klart Det konservative Folkepartis Stilling: lige fra vi fik Lønningsloven i September 1919 og indtil Dato har man ikke mærket stort til de Konservatives Interesse for Tjenestemændene. Dengang de forskellige Venstreregeringer havde Magten her i Landet, fulgte Det konservative Folkeparti villigt i Hælene paa Venstre, hver Gang der skulde foretages Nedskæringer over for Tjenestemændene; i 1927, da vi fik en Ændring af Lønningsloven, hvorefter Reguleringstillægget blev lavet om, stemte Det konservative Folkeparti trofast sammen med Venstre.

Til Det konservative Folkepartis permanente Reserveordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, kunde jeg ogsaa lide at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem hævdede sig til Indignationens Højder og talte om, at han ikke tog det af Regeringspartierne stillede Forslag højtideligt. Jeg skal deroverfor sige, at jeg finder heller ikke Anledning til at tage Det konservative Folkepartis Ændringsforslag højtideligt, men jeg vil dog ikke hæve mig til Indignationens Højder, jeg vil lade Tilgivelsen raade — i Betragtning af, at vi befinder os i Fastelavnstiden.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Bjerring forsikrede lige nu, at han vilde ikke op paa de gamle Højder med Hensyn til Indignation. Der er heller ingen Fare for, at det ærede Medlem skal komme i den Situation, dertil har det ærede Medlem for megen Forstaaelse af, hvad det er, det drejer sig om. Hvis der derimod havde været en anden Regering og det ærede Medlem havde været i Opposition, føler jeg mig overbevist om, at saa var en Bedring af Sindelaget dog vist ikke trængt saa langt igennem, at det ærede Medlem kunde have udstedt nogen Garanti paa dette Omraade. Det ærede Medlem hævdede, at da Venstreregeringerne havde Magten, blev Lønningerne sat ned. Ja, men hvorfor blev Lønningerne sat ned i 1927? Fordi Lønnenes Købekraft var steget paa Grund af Kroneændringen. Naar man i Dag staar med et højere Løn niveau, men med et Løn-